

BK lader hermed barnet som sådant have ret til social sikkerhed. Her er det således ikke forældrenes ret til at modtage sociale ydelser afhængigt af deres situation, som er i fokus, men derimod barnets.

Om barnets ret til en vis levestandard siger konventionens artikel 27:

1. Deltagerstaterne anerkender ethvert barns ret til den levestandard, der kræves for barnets fysiske, psykiske, åndelige, moralske og sociale udvikling.
2. Forældrene eller andre med ansvar for barnet har hovedansvaret for efter evne og økonomisk formåen at sikre de levevilkår, der er nødvendige for barnets udvikling.
3. Deltagerstaterne skal i overensstemmelse med nationale forhold og inden for deres evner og økonomiske muligheder træffe passende forholdsregler for at bistå forældre og andre med ansvar for barnet med at gennemføre denne ret og skal i tilfælde af behov derfor yde materiel bistand og udarbejde støtteprogrammer, især med hensyn til ernæring, beklædning og bolig.

Artikel 27 understreger, at det er forældrene, der har hovedansvaret for at sikre barnets levevilkår, men opfordrer staten til at bistå forældre eller andre med at gennemføre denne ret, bl.a. materielt.

Som nævnt ovenfor i analysen af, hvad der skal forstås ved »en levestandard, som er tilstrækkelig«, som nævnt i ØSKR, art. 11,1, gælder det også i relation til børnekonventionens art. 27,1, at »den levestandard, der kræves for barnets (...) udvikling« bl.a. er defineret af de gældende bestemmelser om tildeling af det særlige børnetilskud (§ 4, stk. 3, 1), og det medfører, at denne bistand, som ydes af staten til at sikre den levestandard, der kræves, skal kunne nydes af ethvert barn uden forskelsbehandling pga. barnets »fødsel eller anden stilling«, som det siges i BK, art. 2,1.

Efter BKs principper bør barnets ret til social sikkerhed og en betrygget levestandard, som beskrevet i artikel 26 og 27, indgå i grundlaget for tildelingen af særligt børnetilskud. Barnet har ingen indflydelse på, hvordan dets familiesituation er blevet til, og derfor må det set fra en børnerettighedsvinkel forekomme som en forskelsbehandling af barnet, at en social ydelse som det særlige børnetillæg gives til nogle ene-

forsørgere og ikke til andre og alt andet lige, betyder loven, som den er nu, at barnet af en eneadoptant ikke har ret til social sikkerhed på lige fod med børn af andre eneforsørgere.

Sociale rettigheder i lyset af den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Endelig kan en analyse af loven om det særlige børnetilskud ske i forhold til bestemmelser og afgørelser inden for det europæiske menneskerettighedssystem. Også i den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMD) er der krav om, at konventionens rettigheder skal nydes lige af alle uden diskrimination »pga. køn, race,(...) fødsel eller andet forhold« (art. 14).

I en kendelse fra en storjury under den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) (Stec and others vs. The United Kingdom, 12. april 2006) har domstolen fastslået, at visse sociale ydelser er omfattet af ejendomsbegrebet, som er beskyttet i Tillægsprotokol 1 til EMK, art. 1. Det følger heraf, at EMD kan tage stilling til, om der er tale om diskrimination mht. tildeling af bl.a. børnetilskud.ⁱⁱⁱ⁾

På baggrund af ovenstående analyser af hensigten med loven om det særlige børnetillæg (især § 4, stk. 3,1) finder IMR det sandsynligt, at Danmark vil kunne blive dømt ved EMD for at krænke tillægsprotokol 1, art. 1 i sammenhæng med art. 14.

3. Sammenfatning af instituttets vurdering

De gældende bestemmelser om ydelse af det særlige børnetilskud i Børnetilskudslovens § 4, stk. 3, litra 1-3 er efter IMRs vurdering ikke i overensstemmelse med FNs konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, art. 10,1-2 og artikel 11 i sammenhæng med art. 2,2. Der er tillige tale om, at lovens bestemmelser ikke tager barnets selvstændige rettigheder i betragtning, og hermed er loven ikke på linje med BKs art. 24 og 26 i sammenhæng med art. 2. Endelig er det IMRs vurdering, at en konkret afgørelse på baggrund af loven ville kunne pådømmes ved EMD som en krænkelse af EMRK, tillægsprotokol 1, art. 1 i sammenhæng med art. 14.

IMR har tidligere udtalt sig, om end meget kortfattet i det samme spørgsmål.^{iv)}

Institut for Menneskerettigheder/Anette Faye Jacobsen, 22. maj 2007.